

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

St-2590/2025

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Alenu Aliću, u predstečajnom postupku u povodu prijedloga dužnika BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o., OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A, dana 14. srpnja 2026.

riješio je

- I. Uskraćuje se potvrda plana restrukturiranja za dužnika BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o., OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A.
- II. Obustavlja se predstečajni postupak nad dužnikom BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o., OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A.
- III. Sud će po službenoj dužnosti nastaviti postupak nad dužnikom BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o., OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A, kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka.

Obrazloženje

1. Rješenjem ovog suda posl. br. St-2590/2025 od 28. studenog 2025. otvoren je predstečajni postupak nad dužnikom te je dana 24. ožujka 2026. održano ispitno ročište.

2. Nakon održanog ispitnog ročišta sud je dana 27. ožujka 2026. donio rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama. Navedeno rješenje je istoga dana objavljeno na e-oglasnoj ploči suda te je dana 27. travnja 2026. steklo svojstvo pravomoćnosti.

3. Dužnik je 17. lipnja 2026. dostavio u spis izmijenjeni plan restrukturiranja, koji je objavljen na e-oglasnoj ploči dana 19. lipnja 2026. Sud je potom sastavio popis vjerovnika s pravom glasa koji je objavljen putem mrežne stranice e-Oglasna ploča te je zakazano i održano ročište za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja.

4. Odredbom čl. 58. st. 1. („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24 dalje SZ) propisano je da vjerovnici glasaju pisanim putem na propisanom obrascu za glasovanje. Obrazac za glasovanje mora biti dostavljen sudu najkasnije do početka ročišta za glasovanje te ga mora potpisati i ovjeriti ovlaštena osoba. Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac mora biti priložen dokaz da ga je potpisala ovlaštena osoba. Ako vjerovnici do početka ročišta za glasovanje ne dostave obrazac za glasovanje ili dostave obrazac iz kojeg se ne može nedvojbeno utvrditi kako su glasovali, smatrat će se da su glasovali za plan restrukturiranja. Prema odredbi čl. 59. st. 1. SZ-a svaka skupina vjerovnika s pravom glasa odvojeno glasuje o planu restrukturiranja, dok je odredbom st. 2. istog članka određeno da će se smatrati da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja ako je u svakoj skupini većina vjerovnika glasovala za plan te zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja plana.

5. U konkretnom slučaju, vjerovnici su u izmijenjenom planu restrukturiranja, javno objavljenom na mrežnoj stranici eOglasna ploča ovog suda 19. lipnja 2026. (u nastavku: plan) svrstani u jednu skupinu.

6. Na temelju popunjenih obrazaca za glasovanje (obrazac br. 11. Pravilnika o sadržaju i obliku obrazaca na kojima se podnose podnesci u predstečajnom i stečajnom postupku - "Narodne novine" broj 197/15, 67/19, 54/22), dostavljenih sudu prije početka ročišta za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja, sud je utvrdio da su vjerovnici glasali na sljedeći način:

- vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava – glasovao je "PROTIV",
- vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva – glasovao je "PROTIV",
- vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije – glasovao je "PROTIV",
- vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture – glasovao je "PROTIV",
- vjerovnik Hrvatske šume d.o.o. – glasovao je "PROTIV",
- vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak – glasovao je "PROTIV",
- vjerovnik BRODOSPLIT-PLOVIDBA d.o.o. – glasovao je "ZA",
- vjerovnik BRODOSPLIT d.d. – glasovao je "ZA".

7. Ostali vjerovnici nisu dostavili obrazac za glasovanje te se, sukladno čl. 58. st. 1. SZ-a, smatra da su glasovali za plan restrukturiranja.

8. Na temelju navedenog ostaje za zaključiti da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja. Sud je potom pristupio razmatranju jesu li ispunjeni uvjeti za potvrdu plana restrukturiranja te je utvrdio sljedeće:

9. Prilikom ocjene jesu li ispunjene pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja sud je, između ostalog, imao u vidu odredbe čl. 62. st. 4. SZ-a i čl. 343. SZ-a koje upućuju na to da plan restrukturiranja koji bi u predstečajnom postupku bio pravomoćno potvrđen mora imati takva svojstva koja bi ga činila podobnim za određivanje ovrhe. Dakle, rješenje o potvrdi plana restrukturiranja, a u čiji sadržaj ulazi i ponuda vjerovnicima (točka 9. predloženog plana restrukturiranja)

treba imati sva svojstva ovršne isprave, sve kako bi predstečajni vjerovnici na temelju istog mogli uspješno pokrenuti i voditi ovršni postupak. Utoliko je nužno da prijedlog plana restrukturiranja ima jasna određenja u vidu iznosa koji ima pripasti svakom pojedinom vjerovniku, jasno određene rokove dospijeca te ne smije ostavljati nikakve nedoumice o tome kada nastaju uvjeti za plaćanje dužnika prema vjerovnicima. Drugim riječima, plan restrukturiranja koji bi, za slučaj nastanka okolnosti iz čl. 343. SZ-a, ovršnom sudu prepuštao provođenje odgovarajućeg dokaznog postupka radi utvrđenja jesu li nastupili uvjeti za određivanje ovrhe ili bi bio nejasan, ne bi bio dopustiv jer nije u skladu s čl. 27. SZ-a. Naime, tumačenje je ovog suda da je zakonodavac upravo kroz čl. 27. SZ-a, između ostalog, nastojao osigurati transparentnost plana restrukturiranja kako bi vjerovnici utvrđenih tražbina raspolagali jasnim i nedvosmislenim informacijama kada, u kojem roku, kojom dinamikom, u kojoj visini će njihova tražbina biti namirena, je li dužnik dužan početi izvršavati svoje obveze odmah ili uz poček, hoće li dužnik biti dužan plaćati kamate, u kojoj visini i sl. Isto tako, neophodno je da i vjerovnici osporenih tražbina, a koji najčešće niti nemaju pravo glasa, jasno znaju u kojoj će mjeri i kojemu roku njihova tražbina biti namirena u slučaju nastanka obveze plaćanja odnosno u slučaju da njihova tražbina bude utvrđena u parničnom postupku. Samo na temelju takvog plana restrukturiranja može se donijeti rješenje o potvrdi na temelju kojega bi, u slučaju ostvarenja uvjeta, vjerovnici mogli uspješno voditi ovršni postupak.

10. Pregledom izmijenjenog plana restrukturiranja objavljenog na eOglasnoj ploči 19. lipnja 2026. sud je naišao na nedostatke u sadržaju predloženog plana koji sud obvezuju da po službenoj dužnosti uskrati potvrdu plana restrukturiranja (čl. 61. st. 3. SZ-a).

11. Naime, predloženi plan restrukturiranja vjerovnike utvrđenih tražbina svrstava u jednu skupinu te predviđa njihovo namirenje u okviru osnovne obvezujuće činidbe i dodatne činidbe čije je ispunjenje vezano uz uvjet. U toč. 9. plana dužnik najprije izlaže model namirenja kroz osnovnu činidbu iz koje proizlazi da će se plaćanja utvrđenih tražbina vjerovnicima izvršavati u umanjenom iznosu od 15% od ukupno utvrđenog iznosa tražbine, u roku od 180 mjeseci, računajući od datuma proteka razdoblja počeka u trajanju od 18 mjeseci od datuma pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja. U nastavku plana određuje se otpis preostalog iznosa utvrđenih tražbina, dakle u dijelu koji premašuje 15 % utvrđenih tražbina. Otpis bi se smatrao provedenim danom pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja.

11.1. Dakle, prema razumijevanju ovog suda dužnik planira uz poček od 18 mjeseci računajući od pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, u roku od 180 mjeseci namiriti utvrđene tražbine vjerovnika u visini od 15%, dok se tražbine u preostalom dijelu otpisuju. Isto tako, predviđeno je da se otpis smatra provedenim danom pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja. Ovaj sud polazi od konstitutivnog učinka potvrđenog plana restrukturiranja na koji upućuje čl. 62. SZ-a. To znači da potvrđeni plan restrukturiranja preinačuje dotadašnji obveznopravni odnos dužnika prema vjerovnicima utvrđenih tražbina, i to u konkretnom slučaju odgodom plaćanja (uvođenje počeka od 18 mjeseci od pravomoćnosti rješenja od potvrde plana restrukturiranja) te smanjenjem njihovih tražbina na 15%. Utoliko bi prihvaćanjem i sudskom potvrdom plana restrukturiranja tražbine vjerovnika utvrđenih tražbina bile smanjenje na 15% utvrđenog iznosa.

Takav učinak nastupio bi potvrdom plana restrukturiranja, a što i sam dužnik navodi u svom prijedlogu plana. Posljedično tome, tražbine vjerovnika u preostalom dijelu prestaju odnosno te su tražbine preinačene u trenutku pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja i više nisu utužive niti ovršive. Sukladno tome, a polazeći od konstitutivnog učinka potvrđenog plana restrukturiranja otpis tražbine ne bi imao značenje samo knjigovodstvenog otpisa (kao npr. zbog nemogućnosti naplate), već bi proizveo učinak otpusta duga.

12. Međutim, dužnik u toč. 9. plana restrukturiranja predviđa i eventualno daljnje namirenje vjerovnika utvrđenih tražbina u okviru modela dodatne činidbe, a koju čini ovisnim o eventualnoj naplati svog potraživanja koje smatra da ima prema Ministarstvu obrane Republike Hrvatske. U konkretnom slučaju u okviru dodatne činidbe navodi da će poduzeti radnje u cilju naplate potraživanja, da će primarno pokušati naplatiti potraživanje mirnim putem, a u slučaju izostanka mirnog rješenja da će pokrenuti sudske postupke. U nastavku dužnik navodi da pod uvjetom da dužnik naplati potraživanje po osnovi Ugovora o gradnji obalnih ophodnih brodova u roku od 5 godina od dana pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja, dužnik će kao dodatnu činidbu isplatiti 80% od naplaćenog iznosa kojim će namiriti predstečajne vjerovnike, razmjerno visini njihovih tražbina u odnosu na naplaćeni iznos. Nadalje, dužnik predviđa da će razliku između ukupno naplaćenog iznosa od Ministarstva obrane i 80% ukupno naplaćenog iznosa predviđenog za namirenje tražbina putem dodatne činidbe koristiti za namirenje troškova koji su mu nastali u vezi s raskinutim Ugovorom o gradnji obalnih ophodnih brodova.

13. Dakle, dužnik je predvidio da će u okviru osnovne činidbe, kroz određeni vremenski period, namiriti utvrđene tražbine predstečajnih vjerovnika u visini od 15 % utvrđenog iznosa, dok se ostatak otpisuje, čime u preostalom dijelu tražbina prestaje te ju vjerovnici više ne mogu ostvarivati. No, kroz „dodatnu činidbu“ dužnik ipak predviđa, da će pod određenim okolnostima namiriti tražbine vjerovnika i u preostalom dijelu. Stoga je, planom restrukturiranja predviđena dodatna činidba, u proturječju s osnovnom činidbom koja jasno predviđa da se preostali dio utvrđenih tražbina predstečajnih vjerovnika koji premašuje 15% otpisuje. S obzirom da otpis tražbina, a time njihov prestanak te nemogućnost naplate u ovršnom postupku (obrazloženo pod toč. 9-12.) nastupa danom pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja, postavlja se pitanje kako pravno tretirati dodatnu činidbu dužnika. Naime, dužnik uslijed prestanka tražbine zbog otpisa, nakon što rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno, u stvarnosti, više ne bi bio dužan namirivati vjerovnike u iznosu koji premašuje 15% utvrđenih tražbina, iako je takvu mogućnost predvidio. Dužnik na strani 58. u stavku 5 navodi da ukupno namirenje pojedinog vjerovnika kroz osnovnu i dodatnu činidbu ne može prijeći iznos njegove pravomoćno utvrđene tražbine čime daje privid mogućnosti cjelovitog namirenja predstečajnih vjerovnika, iako njegova obveza namirenja tražbina vjerovnika u iznosu koji premašuje visinu od 15% prestaje u trenutku kada rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno. Stoga, takav plan restrukturiranja ne sadrži jasne uvjete namirenja i zbog toga nema sadržaj propisan u čl. 12 SZ-a.

13.1. Ukoliko se i zanemari gore opisani sadržajni nedostatak potrebno je voditi računa o tome da potvrđeni plan restrukturiranja mora imati sva svojstva ovršne isprave zbog razloga navedenih u odlomku 9. ovog obrazloženja, a na što upućuju i čl. 62. st. 4. SZ-a te čl. 343. SZ-a. Naime, dužnik dodatnu činidbu plana temelji na

pretpostavci da će, u roku od 5 godina od pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja, naplatiti u cijelosti ili djelomično svoju tražbinu po osnovi Ugovora o gradnji obalnih ophodnih brodova. Ne ulazeći u osnovanost dužnikovog potraživanja i vjerojatnost naplate te eventualne tražbine, predloženim planom restrukturiranja nisu predviđeni mehanizmi kojima bi predstečajni vjerovnici mogli doći do spoznaje da je dužnik naplatio svoje potencijalno potraživanje i u kojoj visini ga je naplatio. Dužnik se u okviru dodatne činidbe obvezuje 80% naplaćenog iznosa isplatiti vjerovnicima, razmjerno visini njihovih tražbina, u roku od 30 dana od dana naplate. Međutim, predstečajni vjerovnici su lišeni svakog alata pomoću kojega bi mogli pouzdano ispitati je li dužnik ostvario kakvu naplatu i u kojem iznosu. Zbog toga i uslijed navedenog nedostatka plan restrukturiranja nema sadržaj propisan čl. 27. SZ-a jer nema jasno definirane uvjete namirenja. Za napomenuti je da je dužnik, doduše, u stavku 7. na stranici 58 predloženog plana restrukturiranja popisao svoju obvezu da svoju naplatu dokaže vjerovnicima javno ovjеровljenom privatnom ispravom, u roku od 8 dana od naplate. Međutim, takva odredba ne jamči vjerovnicima da će o svim naplatama dosita i biti obaviješteni, niti osigurava neposredno pokretanje prisilne naplate jer bi, u slučaju spora o tome je li došlo do naplate ili nije, vjerovnici prethodno trebali voditi parnični postupak, a što nije u duhu odredbe čl. 62. st. 4. SZ-a te čl. 343. SZ-a.

14. Dužnik pod točkom 9., podtočkom C) predloženog plana restrukturiranja (str. 59-60 plana) obrađuje i namirenje vjerovnika osporenih tražbina. Ovdje je dužnik, slično kao i kod vjerovnika utvrđenih tražbina predvidio da će se umanjena tražbina vjerovnika osporenih tražbina, u visini od 15% utvrđene tražbine, namiriti u 180 uzastopnih mjesečnih rata, nakon proteka počeka u trajanju od 18 mjeseci koji počinje teći danom pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, dok se preostali dio koji predstavlja 85% utvrđene tražbine otpisuje. Nadalje, predviđeno je da se otpis smatra provedenim danom pravomoćnosti odluke kojom se utvrdi postojanje osporene tražbine odnosno danom kojim se osporavanje otkloni.

14.1. Dakle, dužnik u suštini predviđa namirenje vjerovnika osporenih tražbina pod jednakim uvjetima kao i namirenje vjerovnika utvrđenih tražbina te se obvezuje započeti s namirenjem nakon isteka počeka u trajanju od 18 mjeseci koji počinje teći danom pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja (1. odlomak koji se odnosi na osnovnu činidbu na str. 59 predloženog plana restrukturiranja). Takvom regulacijom naplate dužnik neosnovano pretpostavlja da će vjerovnici osporenih tražbina svoje parnične postupke na koje su upućeni radi utvrđivanja osporene tražbine pravomoćno okončati u roku od 18 mjeseci od pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja. S obzirom da su rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbina od 27. ožujka 2026. vjerovnici osporenih tražbina koji svoje potraživanje ne temelje na ovršnoj ispravi, upućeni pokrenuti parnicu u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma, nije razumno očekivati da će se svi takvi postupci pokrenuti i pravomoćno okončati u roku od 18 mjeseci. U takvim okolnostima nastala bi situacija u kojoj je poček u trajanju od 18 mjeseci istekao te bi dužnik bio u obvezi započeti namirenje vjerovnika, a čija tražbina još uopće nije niti utvrđena. Navedeno bi stvorilo nesigurnost kako na strani vjerovnika, tako i na strani dužnika jer bi ostalo nejasno kada dužnik treba početi s ispunjenjem te kada i pod kojim uvjetima vjerovnici stječu uvjete na prisilnu naplatu zbog neispunjenja.

14.2. Nadalje, dužnik već u sljedećem odlomku (2. odlomak koji se odnosi na osnovnu činidbu na str. 59. predloženog plana restrukturiranja), u okviru regulacije namirenja vjerovnika osporenih tražbina, predviđa uvjet i rok namirenja koji je proturječan regulaciji u prethodnom odlomku. Naime, ovdje dužnik predviđa da njegova obveza namirenja osporene tražbine u odnosu na pojedinog vjerovnika nastaje danom pravomoćnosti odluke kojom se utvrdi postojanje njegove osporene tražbine odnosno danom kojim se osporavanje otkloni, a ne više nakon isteka počeka u trajanju od 18 mjeseci koji počinje teći danom pravomoćnosti rješenja o potvrdi plana restrukturiranja, a kako to predviđa u prethodnom odlomku. U sljedećoj rečenici dužnik predviđa da prva rata dospijeva zadnjega dana prvoga kalendarskog mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je nastupio kasniji od dva događaja: istek počeka ili dan utvrđenja. Takva regulacija namirenja vjerovnika osporenih tražbina nije u dovoljnoj mjeri transparentna, nije u skladu s ciljem koji se nastoji ostvariti čl. 27 SZ-a te ne ispunjava njego ratio, a kako je opisano u odlomku 9. ovog obrazloženja.

15. Posljedično svemu navedenom, zaključak je ovog suda da predloženi plan restrukturiranja ne sadržava jasno određen način, rokove i uvjete namirenja tražbina te sadržajno nije u skladu s čl. 12. SZ-a, a čime su povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja. Utoliko nisu ispunjene pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja. Slijedom navedenog, sud je na temelju čl. 61. st. 3., toč. 2. SZ-a, u vezi s čl. 61. a. st. 1. SZ-a riješio kao pod toč. I. i II. izreke. Na temelju čl. 64. st. 2. SZ-a riješeno je kao pod toč. III. izreke ovog rješenja.

U Zagrebu, 14. srpnja 2026.

Sudac:
Alen Alić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja, nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana po primitku rješenja, a ulaže se putem ovog Suda.

DNA:

1. e-oglasna
2. dužniku, po punomoćniku
3. povjereniku
4. sudski registar, po pravomoćnosti
5. FINA, po pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088a-bb88b**

Kontrolni broj: **0c885-6b8a6-0a3d0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ALEN ALIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.